

теристика ще посочим, че **демографското наследство и развитие на нашия народ не поставя под съмнение фактът, че България е еднонационална страна, чийто облик се определя от българската етническа група.** Не е необходимо да се връщаме много назад и да се ровим в подалечното историческо минало, за да се убедим в еднонационалния характер на страната. Достатъчно е да проследим данните в някои от последните преброявания на българското население по етнически признак, за да се убедим, че съществува постоянна тенденция на доминиране на българската етническа група. Нейният относителен дял от 84% през 1946 г. се променя слабо през 1956 г. (86%) и през 1965 (88%), и сега е 85,8% в края на 1992 година.

Нашата страна притежава всички показатели, присъщи и възприети от еднонационалните държави в света. Именно това обстоятелство обуславя официалния държавен статут на българския език и култура, на българската именна система, на българското гражданство, на източноправославното християнско вероизповедание като исторически възприета религия на българската общност¹⁷ (к. м., Б. М.)

Редица несъобразности в преброяванията предлага и въвеждането на различни подходи към езика на преброяваните лица. Така например, в немалко преброявания през 9 септември 1944 година лицата се преброяват в единна група, включваща турски, татарски и цигански език. В някои от тях пък вместо “майчин (матерен) език” се взема признака “говорим език”. При първия случай три различни етнически групи изкуствено се обединяват една. И съвсем не е случайно, че етническата група на татарите, която присъства определено в немалко от преброяванията на населението в миналото, в наше време не се манифестира в етническия състав на населението на страната. При втория случай пък не се отчита, че между “майчин” и “говорим” език има съществена разлика, и че етническите групи у нас по начало не са монолингвини, а билингвини (понякога дори и трилингвини - например значителна част от циганите мюсюлмани, които ползват български, цигански и турски език). При това наличието на билингвизъм

¹⁷ Демографска характеристика на България, с. 59.